

Княжеваць
29 VI 1876 г.
вторникъ

Нищо ново. Даде ни се почивка, за да си купимъ комущо ще е нужно. Никакво разпореждане за по-нататъкъ; нашитѣ хора още не се бѣха събрали, току видишъ нѣкой пристига.

Прибавка Въ своя кжсъ набѣгъ задъ границата чета
и тата е пленила конь, когото воеводата взема,
бележка но възнаграждава уловилия го. Това се вижда
отъ следната разписка на сръбски (А. Н. Б.
№ 8325), относяща се къмъ този день:

„Подписаниятъ признавамъ, че получихме отъ воеводата г. Панайотъ Хитовъ *шестдесетъ гроша*... [не се чете б. С.] за единъ черъ конь, когото заробихме въ Турско, а го дадохме нему.

29/6 876 год.

Газра . . .

Лагеръ при Княжеваць.

Княжеваць
30 VI 1876 г.
срѣда

Въ 6 часа сутриньта всички чети, колкото бѣха останали отъ боеветѣ, бѣха събрани и тръгнаха презъ Княжеваць за Пандирало, следъ като г. майоръ Кирѣевъ направи прегледъ на нашитѣ доброволци.

Вечерьта стигнахме село *Гушеваць*, гдето ноцувахме. Ноцьта мина спокойно.

— 17 —

Гушеваць
1 VII 1876 г.
четвъртъкъ

Сутриньта въ 5 часа, когато нашата чета бѣ готова, отидохме въ общинския домъ, отгдето ни се даде хлѣбъ, а после тръгнахме и следъ 2¹/₂ часа ходъ стигнахме на Пандирало. Тукъ видѣхме границата отворена нашироко, турскитѣ караулки сринати до земята; имаше останали още наши войски, а главниятъ станъ бѣ на *Бабина глава*.

Ноцьта прекарахме въ колибитѣ по границата спокойно.

Прибавки Този день е важенъ въ живота на българскитѣ чети. Отъ изложеното презъ следващитѣ дни това ще се разбере. Тукъ отбелязвамъ, че въ своитѣ „Записки“ Хр. Македонски на стр. 181 пише: „Щомъ стигнахме на Бабина глава събрахме се всички воеводи на Пандирало и поискахме да се обяснимъ